

HOMENATGE A ERNEST LLUCH

Fundació Campalans

Fundació Ernest Lluch

23 de novembre de 2020

Palau Macaya

SALUTACIONS

A **Joan Majó**, president de la Fundació Ernest Lluch.

Als companys i companyes que ens acompanyen com a ponents en aquest acte: **Laia, Cristina, Sandra, Salvador i Miquel**.

I a tots els amics i amigues que us connecteu per participar-hi.

AGRAIMENTS

Als responsables del Palau Macaya, per la seva col·laboració.

Fa 20 anys va ser assassinat.

Dissabte va fer 20 anys que l'Ernest fou assassinat per ETA. Un crim injustificat i injustificable. Res no pot legitimar ni el seu assassinat ni la resta d'assassinats que vam patir en un moment negre de la nostra Història.

ETA va voler fer mal. A ell i la seva família, al govern, als socialistes, i a una causa: la democràcia

ETA va voler fer mal. Molt de mal. A ell, en primer lloc. I a la seva família i als seus amics, als seus íntims. Van voler fer mal, també, a un govern, a un país. Van voler fer mal, especialment, als socialistes.

Però van voler fer mal a una idea, a una causa. La causa de la democràcia, no ho perdem de vista. Perquè quan l'Ernest Lluch clamava pel diàleg, per la pau i per la convivència el que feia era defensar la democràcia i deslegitimar la causa cega i equivocada de l'organització terrorista.

La democràcia va guanyar el combat.

L'Ernest va morir. Molts d'altres, que també recordem avui, també. Tanmateix la democràcia va guanyar el combat i ETA va ser derrotada. El govern d'Espanya, el govern democràtic del nostre país, va ser capaç d'acabar amb el terrorisme i d'obrir el camí, llarg i lent, per a la pau i la reconciliació.

Recordar Lluch i el seu assassinat és necessari. Perquè la societat catalana i el conjunt d'Espanya no han d'oblidar el que va passar, el dolor inútil causat, la injustícia dels trets a la nuca pretesament causats per la lluita contra l'opressió. Hem de recordar el que va passar per explicar a les noves generacions que cal que mantinguin viu el seu compromís amb la convivència democràtica.

No hi ha democràcia sense demòcrates.

ETA es va equivocar. No va ser una lluita contra l'opressió, va ser una lluita per la imposició d'unes idees, d'una doctrina que establia la diferència radical entre els uns que tenien la raó i tota la resta que estaven equivocats.

Una diferència que només es podia resoldre matant els diferents.

ETA es va equivocar, també, pensant que podia vèncer l'Estat. Matava per amenaçar, per posar les nostres institucions de genolls. Per atemorir-nos a tots.

ETA va perdre el combat.

La democràcia, un sistema fràgil que requereix atenció i compromís

La democràcia és un sistema fràgil. Necessita molta cura, molta atenció. Necessita regles de joc compartides, mecanismes per garantir-se el seu respecte, procediments per modificar, adaptar i millorar aquestes regles de joc que conformen l'Estat de Dret. Necessita, especialment, una cultura política que era el que promovia Ernest Lluch. La cultura del diàleg, de la negociació, del pacte. L'essència mateixa de la política. En democràcia tothom pot defensar els seus projectes polítics, però no els pot imposar. Ha de guanyar la confiança dels ciutadans i les ciutadanes per mitjà del vot i ha d'actuar respectant les regles de joc. Les pot canviar, si disposa de la majoria suficient per fer-ho. Però no pot prescindir-ne apel·lant només a la seva raó o a les seves conviccions.

El llegat de Lluch

Recordem Ernest Lluch com a víctima d'ETA. Però el record de l'Ernest és molt més que això. És el record del ministre de Sanitat que va fer possible la universalització de la sanitat pública a Espanya, és el dirigent del PSC, és el professor, és l'intel·lectual.

Ernest Lluch era un personatge polièdric. Polític, sí. Economista, també. I melòman, estudiós de la música i de la seva història. Principal impulsor del Festival de Torroella, que encara avui perdura. Però el que millor explica la seva trajectòria és la seva actitud davant la vida. És el conversador, l'home curiós que llegia, estudiava, pensava i explicava. Una persona afable, intel·ligent, de mentalitat oberta i compromès amb les seves conviccions i amb el seu país.

La Fundació Campalans i la Fundació Ernest Lluch hem volgut compartir aquest acte d'homenatge en el 20è aniversari de la seva mort. Per mantenir viu el record. Per defensar el seu llegat.

Intervindran en aquest acte, que no hem pogut fer presencialment com hauríem volgut, les següents persones:

- **Laia Bonet**, tinent d'alcalde de l'ajuntament de Barcelona
- **Cristina Gallach**, Secretària d'Estat d'Afers Exteriors i per a Iberoamèrica i el Carib
- **Sandra León**, politòloga
- **Salvador Illa**, Ministre de Sanitat
- **Miquel Iceta**, primer secretari del Partit dels socialistes de Catalunya

Gràcies a totes i a tots per la vostra assistència